

TANULMÁNYOK DR. BÉRCZI IMRE EGYETEMI TANÁR SZÜLETÉSÉNEK 70. ÉVFORDULÓJÁRA

Acta Universitatis Szegediensis. Acta Juridica et Politica. Tom. LVIII. Fasc. 1-41.

Kiadja a Szegedi Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Karának tudományos bizottsága

Old: 5-6

ELŐSZÓ

A több mint négy évtizedes hagyomány tovább folytatódik. Ezúton Prof. dr. habil. Bérczi Imrétől búcsúzunk az a kar, amelynek majd félévszázadon át volt a tagja és meghatározó egyénisége. Úgy gondolom, a búcsúzás nem az alkalomhoz illő kifejezés, mert nem kívánunk Bérczi professzortól búcsúzni és merjük remélni, hogy ő sem kíván tőlünk elszakadni és elköszönni. Csupán ünnepélyessé kívánjuk tenni az alkalmat, azt az alkalmat, hogy elérkezett életének hetvenedik évéhez. Ebből az alkalomból a jelen kötettel tisztelgnek a pályatársak, a barátok, a közvetlen és tágabb körben vett kollégák, mindazok, akik valaha is ismerték, vele együtt dolgoztak.

Bérczi Imre 1930. március 31-én született Szegeden. Tanulmányait is városunkban végezte és 1952-ben fejezte be az egyetemet. Az akkori, ma már nehezen érthető szabályozás miatt csak 1957-ben avatták doktorrá.

A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem Jogi Tanszékén volt rövid ideig tanársegéd, majd visszatért szülővárosába és alma materébe, azóta megszakítás nélkül a Kar tagja.

Oktatói pályáját 1959-ben kezdte, mint óraadó, majd 1961-től egyetemi adjunktus, 1976-tól egyetemi docens és 1995-től egyetemi tanár.

Oktató és ennek megfelelően tudományos tevékenysége igen széleskörű, kiterjed a polgári jog szinte minden területére, de nagy szakértelemmel és ügybuzgalommal foglalkozott a polgári jog hagyományos területétől kissé távolabb eső, ugyanakkor igen jelentős területével: a szellemi alkotások jogával és a nemzetközi magánjoggal.

Tudományos tevékenysége döntően a szellemi alkotások területére esik. Elsők között volt, aki monografikusan feldolgozta az akkor igen jelentős gazdasági értéket is képviselő újítói jogot, de ugyanilyen szakértelemmel foglalkozott a szellemi alkotások jogának másik nagy területével, a szerzői joggal is. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az a körülmény, hogy jelenleg is tagja a szerzői jogi szakértői testületnek, amely a szakma legkiválóbbjait gyűjti egybe és szakmailag komoly kérdésekben adnak szakvéleményt.

Oktatói munkáját is ugyanolyan széles területen végzi, mint tudományos tevékenységét. Külön kiemelendő, hogy kidolgozója volt az Iparjogvédelem főkéllégiumnak, amelynek azóta is gondozója.

Nagyon egysíkú lenne a kép, ha dr. Bérczi Imrét csak, mint a tudós professzort mutatnánk be. Bérczi professzor közéleti tevékenysége a maga nemében ugyanolyan jelentős, mint tudományos vagy oktató tevékenysége.

Nincs illetve nem volt a karon olyan tisztség, amit ne töltött volna be. Volt tanszék-csoport-vezető, dékán helyettes, dékán, szakszervezeti vezető, egyetemi és kari tanács tag, valamint megszámlálhatatlan bizottság elnöke és tagja. Ezen a területen is kimagasló munkát végzett és a pályatárs hitelességével állíthatom, hogy egyedülállóan tudta feladatait maradéktalanul megoldani és kivétel nélkül mindenki szerette, tisztelte és becsülte. Mindig megtalálta mindenkivel azt a hangnemet és közlési módot, amellyel – hivatalából fakadóan – kellemetlen körülményt kellett közölnie.

Tiszteltük és tiszteljük széles körű műveltségét, pontosságát és azt a szervező képességét, amit nagyon kevesen tudtak csak megközelíteni. Mindenről tudott és mindenről tudott hallgatni. Egyszóval, tökéletes közéleti ember volt.

A hallgatók szerették és szeretik halk, nyugodt stílusáért, mindig megértő egyéniségeért. E kötet szerzői, akik közül többen több évtizeden keresztül közvetlen munkatársaid voltunk, tiszta szívből kívánjuk, hogy ez az alkalom csak egy legyen az Ünnepi alkalmak közül, és még nagyon sokszor legyen lehetőségünk kifejezni jókívánságainkat.

Őszintén kívánjuk, hogy továbbra is jó egészségben – ha megváltozott státuszban is – legyél közöttünk, tudd végezni azt a munkát, amit eddig végeztél és élvezd családot és a hallgatók őszinte megbecsülését.

Jó egészséget, hosszú, boldog életet és további sok sikert kíván e kötet szerzői nevében is

Szegeden, 2000. március 31-én

Dr. Besenyei Lajos
egyetemi tanár
a Szegedi Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Karának dékánja